

De Tao van de Praktijk

In de oude wereld geloofden mensen
dat begrijpen hetzelfde was als leven.

Dus verzamelden zij:

theorieën,

inzichten,

woorden

en ideeën

zonder ze werkelijk toe te passen.

Maar hoe meer zij spraken over waarheid,

hoe minder zij haar soms belichaamden.

Toen vroeg een leerling aan de meester:

"Waarom verandert kennis zo weinig
aan het leven van mensen?"

De meester nam hem mee

naar een man die boeken las over zwemmen.

De man kende:

alle technieken,

alle stromingen

en alle theorieën over water.

Maar hij had nog nooit gezwommen.

"Kan hij verdrinking voorkomen?" vroeg de meester.

De leerling glimlachte voorzichtig.

"Nee.

Hij moet het water in."

De meester knikte zacht.

"Zo werkt ook bewustzijn."

De leerling werd stil.

Daarna liepen zij door een grote stad.

De leerling zag mensen:

spreken over liefde

maar hard leven,

spreken over rust

maar voortdurend gehaast zijn,

spreken over waarheid

maar bang zijn om eerlijk te zijn.

Iedereen kende woorden.

Weinig mensen leefden ze werkelijk.

"Waarom is praktijk zo moeilijk?" vroeg hij.

De meester keek naar een smid

die zwijgend een zwaard smeedde.

"Omdat inzicht comfortabel kan blijven

zolang het niet getest wordt in het leven."

De wind streek zacht langs het vuur.

"Maar meester... hoe groeit een mens werkelijk?"

De meester wees naar de handen van de smid.

"Door herhaling.

Door ervaring.
Door vallen en opnieuw proberen."
Hij keek rustig naar de leerling.
"Bewustzijn groeit niet alleen
door begrijpen..."
Het vuur lichtte op in de schemering.
"...maar doordat waarheid langzaam
onderdeel wordt van handelen."
De leerling dacht lang na.
"Dus woorden alleen zijn niet genoeg?"
De meester glimlachte zacht.
"Een zaadje dat nooit geplant wordt,
blijft slechts een mogelijkheid."
De stad werd langzaam stil.
Toen sprak de meester:
"De dromer bewondert wijsheid.
De geleerde bespreekt wijsheid."
Hij keek naar de smid
die aandachtig bleef werken.
"Maar de praktiserende mens
verandert zichzelf
door wijsheid daadwerkelijk te leven."
De leerling keek zwijgend naar het gloeiende staal.
En voor het eerst begreep hij:
dat ware ontwikkeling niet ontstaat
wanneer een mens meer weet...
maar wanneer kennis
langzaam verandert
in bewust handelen.

